

ناشرانديشه های دموکراتیک خلق افغانستان

شماره ۲۲-سال دوم دوشنبه ۳ قوس ۴۸- ۲۴ نومبر ۶۹، شماره مسلسل (۸۳)

په ولسی جرگه کی د مؤظف

دراعظم بناغلی نوراحمد اعتمادی په حکومت

باندی د اعتماد رای په جلسه کی د کابل د بنار وکیل

ببرک کارمل وینا

یا دونه:

دیارلسمه تقنینیه دوره (شوری) د ۱۳۴۸ کال د میزان په ۲۲ نیټه پرانستله شوه.

دیارلسمه تقنینیه دوره شوری د (۵) فقری په اساس د بناغلی اعتمادی حکومت له منځه لاړ. خو بیا دی د صدراعظم په حیث وټاکل شو چه نوی حکومت تشکیل کړی. مؤظف صدراعظم بناغلی اعتمادی د اساسی قانون د (۸۹) مادې په اساس د ۱۳۴۸ کال د عقرب په ۲۶ نیټه د خپل حکومت غړی او تگ لاره ولسی جرگی ته معرفي کړله. د ولسی جرگی جلسی او د وکیلانو مباحثی د رادیو افغانستان له خوا خپری شوی. له قانون سره سم د جلساتو په پای کی په حکومت باندی د اعتماد په باره کی تصمیم نیول کیری. د کابل د بنار وکیل ببرک کارمل په لومړی وړخ کی وروسته له غرمی له ټاکلی ترتیب سره سم دولسم نفر و چه د هیواد د خلکو په د فاع کی د افغانستان د خلگ دموکراتیک سیاسی سازمان په نمایندگی خپله مستدله تاریخی او علمی وینا وکړله چه د هغی پراخه اغیزه په ټول هیواد کی ځر گنده ده. دغه مؤجزه او پیاوړه وینا چه د ولسی جرگی د داخلی وظایفو د اصولو له (۲۴) مادې سره سم د لسو دقیقو د پاره په نظر کی نیولی شوی وه په حقیقت کی په اوسنیو شرایطو کی زموږ تگلاره اود تسزونو یوه برخه ده. پدغی وینا کی په لاندی ټول دغه ټکی شامل دی:

- د افغانستان خلگ دموکراتیک سیاسی سازمان د هویت او ایدئولوژی تصریح.

- د هیواد د غمجنی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی او ثقافتی وضعی لنډ تحلیل.

- د حاکمی اداری دستگاه د فساد بریندول.

- د افغانستان د خلکو د دموکراتیکو فشرونو او طبقاتو د نژدی او لری غوښتنو او رنخونو انعکاس.

- خلکو، د خلکو دوستانو، د خلکو دا خلی او خار چی دښمنانو تشخیص او د افغانستان د خلکو د نجات لاره.

- په اوسنی تاریخی مرحله او شرایطو کښی له اجتماعی، اقتصادی، سیاسی او ثقافتی لحاظه داخلی او.....

- د هیواد د بیرته پاته کیدو د عاملینو تشخیص او د استبداد، ارتجاع، استعمار او امپریالیزم په ضد د مبارزی اوسنی وظیفی، د تاکتیک او استراتژیکی مراحلو له نظر زموږ او د لنډی اوږدی مودی شعارونه او هدفونه. اوس نو زموږ د ټولو ملگرو جدی وظیفه ده چه د خپل پیش آهنگ سازمان تر پرچم لاندی د اصولو او د هیواد د مقتضیاتو په چوکاټ کی یو موټی او په بشپړ یووالی او انضباط سره د دغی نجات بڼونکی وینا د محتویاتو د تحقق په لاره کی چه د افغانستان د خلکو دموکراتیک جریان له مرامی اصولو سره سم او زموږ د تگ لاری په اساس په علمی او سیستماتیک ډول تدوین شوی ده او په ملی او بین‌المللی بگر کی ستره اغیزه لری په پرله پسی او کلکه مبارزه وکړی او زیات هوښیار اوسی چه له دغی وینا وروسته زموږ دښمنان لا محیل او مکار شوی دی او زموږ په ضد په شومو تورو دسیسو لاس پوری کړی. بڼانی چه په زوروتیا او هوښیاری سره د هغو ټولی دسیسی شندی کړی. بله د یادونی خبره داده چه د پرچم په را ټلونکو گڼو کی په پورتنی ټکی (سره له دی چه په پرچم زیاته اندازه دا کار شوی دی) بیا هم تحلیل او توضیح شی تر څو چه زیاته رڼا په واچو له شی. بله دا چی فوسونو کی څو لنډی یادونی یواخی د مطلب د تصریح په غرض شوی دی.

امپریالیزم در مبارزه بر ضد جنبش آزادی‌بخش ملی از یک‌طرف با سرسختی از بقایای سیستم استعماری دفاع می‌کند و از طرف دیگر در تلاش به خاطر مانع شدن از پیشرفت اقتصادی و اجتماعی دولت‌های در حال رشد، کشورهای که حاکمیت ملی‌شان را بدست آورده‌اند از شیوه‌های استعمار نو کار می‌گیرد. بدین منظور از محافل ارتجاعی پشتیبانی می‌کند، از بین رفتن عقب مانده‌ترین ساختمان‌های اجتماعی را به تعویق می‌اندازد و سعی می‌کند تا در راه مرفقی این کشورها در طریق سوسیالیزم یا راه رشد مرفقی غیر سرمایه داری که راه را برای سوسیالیزم باز می‌کند موانع ایجاد نماید. امپریالیست‌ها برین کشورها موافقت‌نامه‌های اقتصادی و پیمان‌های نظامی و سیاسی ای را تحمیل می‌کنند که حاکمیت شان را تحدید می‌نماید. آن‌ها این کشورها را از طریق صدور سرمایه، قراردادهای نابرابر تجارتي، سوءاستفاده از قیّم، نرخ‌های تبادلّه، قروض و اشکال مختلف به‌اصطلاح کمک، وارد کردن فشار از طریق مؤسسات مالی بین‌المللی استثمار می‌نمایند.

(از وظایف مبارزه علیه امپریالیزم...)

سخنرانی ببرک کارمل وکیل

شهر کابل در جلسه رأی اعتماد بر حکومت

بناغلی نور احمد اعتمادی صدراعظم مؤظف

تذکر:

دوره سیزدهم تقنینیه (شوری) در ۲۲ میزان ۱۳۴۸ - افتتاح گردید. طبق ماده نودیکم، فقره 5 قانون اساسی، حکومت بناغلی اعتمادی از بین رفت. ولی وی دوباره به حیث صدراعظم مؤظف گردید تا حکومت جدید خود را تشکیل دهد. بناغلی اعتمادی صدراعظم مؤظف بر حسب ماده ۸۹ قانون اساسی به تاریخ ۲۶ عقرب ۱۳۴۸ اعضاء و خط مشی حکومت خود را به ولسی‌جرگه معرفی نمود که گزارش جلسات و مباحثات وکلا از طریق رادیو افغانستان پخش گردید که قانوناً بعد از ختم جلسه راجع به اعتماد بر حکومت تصمیم گرفته میشود. در همان روز اول (بعد از ظهر دوشنبه 26 عقرب) ببرک کارمل وکیل شهر کابل به ترتیب قرع بعد از یازدهم نفر بیانیه تاریخی مستدل و علمی‌ای را به نمایندگی از سازمان سیاسی دموکراتیک خلق افغانستان، به دفاع از خلق کشور ایراد کرد که انعکاس وسیع آن در سراسر کشور مشهود است. این بیانیه مؤجز و نیرومند ما که برحسب ماده (۲۴) اصول وظایف داخلی ولسی‌جرگه برای ده دقیقه در نظر گرفته شده بود، در حقیقت در شرایط کنونی به‌مثابه خط مشی و بخشی از تزه‌های ماست که به‌صورت فورمولبندی شده و فشرده محتوی نکات ذیل است:

- تصریح هویت سازمان سیاسی افغانستان و ایدئولوژی وی.

- تحلیل مؤجز از وضع فلاکت‌بار اجتماعی - اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کشور.

- افشاگری فساد دستگاه حاکمه.

- انعکاس رنج‌ها و خواست‌های نزدیک و دور طبقات و اقشار دموکراتیک خلق افغانستان.

- تشخیص خلق، دوستان خلق و دشمنان داخلی و خارجی خلق و راه نجات خلق افغانستان.

- خط مشی و وظایف رستاخیز دموکراتیک خلق افغانستان درین مرحله تاریخی و شرایط کنونی در عرصه‌های داخلی و خارجی و از لحاظ اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی.

- تشخیص عاملین عقب ماندگی کشور و وظایف کنونی مبارزه علیه استبداد، ارتجاع، استعمار و امپریالیزم، شعارها و هدف‌های نزدیک و دور مبارزه ما از لحاظ تکنیک و مراحل استراتژیک.

اکنون وظایف رزمنده تمام رفاقت که تحت پرچم سازمان پیشاهنگ خود، در چوکات اصول و مقتضیات کشور به‌صورت فشرده و با همبستگی و انضباط کامل در عمل در راه تحقق محتویات این بیانیه نجات بخش خلق افغانستان که بر حسب اصول مرامی د.خ. ا و خط‌مشی‌ها به‌صورت علمی و سیستماتیک تدوین گردیده است و در عرصه ملی و بین‌المللی حایز تأثیر عظیمی میباشد، بطور پیگیر و استوار مبارزه نمایند و جدأ هشیار باشند که بعد ازین بیانیه دشمنان ما محیل تر، مکارتر گردیده به دسایس سیاه و توطئه‌های شوم علیه ما دست خواهند زد. باید شجاعانه و هشیارانه همه دسایس آن‌ها را نقش بر آب کرد.

قابل ذکر است که در آینده در جریده پرچم هر یک از نکات این بیانیه (با وصف اینکه اغلب در جریده پرچم صورت گرفته است) بازهم تحلیل و توضیح خواهد شد تا روشنی بیشتری به آن افداجته شود.

نکته دیگر اینکه چند تذکر کوچک در میان هلالین صرف به غرض تصریح مطلب صورت گرفته است.

می‌یابد و مسأله گرفتن قدرت سیاسی از طرف خلق محراق بیکار ماست، بار دیگر این موضوع مطرح است که باید در پیشگاه خلق افغانستان علماً ثابت کنیم چرا به حکومت‌های سابق افغانستان و به حکومت مؤظف کنونی بناغلی اعتمادی رأی اعتماد نداده و نمی‌دهیم. برای فهم درست موضوع نخست باید میان خلق و ترقی از یکسو، ضد خلق و ارتجاع از سوی دیگر خط فاصل روشنی کشید و عاملین جنایت‌بار عقب ماندگی کشور و وظایف مبارزه را تشخیص داد.

مسلمأ حکومت افغانستان مظهر قدرت سیاسی طبقات حاکمه در کشور است. طبقات و اقشار حاکمه افغانستان عبارت‌اند از: ملاکین فئودال، تاجران بزرگ کمپرادور، بیروکرات‌ها و روشنفکران مرتجع که به‌وسیله دستگاه اداره دولت بر خلق ستم می‌کنند و بخش عظیمی از هستی جامعه ما را با وحشیگری می‌بلعدند. خلق ما را: کارگران، دهقانان، پیشه‌وران، روشنفکران، قشرهای متوسط و تمام نیروهای وطن‌پرست و ترقی‌خواه یعنی تخمین ۹۵ فیصد ملت افغانستان تشکیل می‌دهد.

وظیفه تاریخی ماست که باید در راه آزادی و منافع خلق علیه دشمنان داخلی و خارجی خلق با عزم راسخ و ایمان پرشور مبارزه کنیم. تا افغانستان کهن، فقیر و ناتوان، به افغانستان نوین غنی و مقتدر تبدیل گردد.

چرا باید مبارزه کرد؟

برای اینکه توده‌های وسیع مردم ما از طرف طبقات حاکمه به طرز بی‌رحمانه‌یی استثمار می‌شوند. ترس (بقیه در صفحه ۳)

ایدئولوژیک وی در مبارزه علیه ارتجاع و امپریالیزم است و با اتکاء به نیروی ملی و در نظرداشت اشکال گوناگون نبرد طبقاتی در صورت قانون احزاب نیز اصولاً مبارزه خواهد کرد.

در حالی که جنبش رهانی‌بخش خلق‌های آسیا، افریقا و امریکای لاتین وارد مرحله نوینی گردیده و مبارزه رهانی‌بخش خلق کشور رشد

به خاطر رنج‌های عظیم خلق ستمکش افغانستان، به خاطر عشق به وطن محبوب‌ها: ببرک کارمل وکیل کابل موضع‌گیری سازمان سیاسی دموکراتیک خلق افغانستان را دربارہ حکومت مؤظف بناغلی اعتمادی واضح می‌سازد. موضع‌گیری این سازمان راستین طراز نوین و پیشاهنگ زحمتکشان افغانستان که جهان‌بینی علمی سلاح نیرومند

مردم امریکا جنگ ویتنام را محکوم می‌نمایند

و از آن نفرت دارند

دهد عمیقاً نفرت دارند و طرفدار جدی قطع فوری جنگ در ویتنام می‌باشند و از طرف دیگر خلق ویتنام بار دیگر دیدند و حس کردند که آن‌ها از پشتیبانی مصمم و صمیمانه کشورهای سوسیالیستی و تمام نیروهای مترقی جهان به شمول مردم صلح‌دوست و شریف امریکا برخوردار می‌باشند.

ما در شماره گذشته، خبر آغاز تظاهرات عظیم و باشکوه مخالفت با جنگ ویتنام را در امریکا و دیگر نقاط جهان نشر کرده بودیم که اینک طبق وعده تفصیل تظاهرات مذکور را تقدیم می‌کنیم:

دو هزار نفر در واشنگتن علیه سیاست حکومت نکسن در ویتنام دست به نمایش زدند. در بین مظاهر کنندگان که از نقاط مختلف امریکا به واشنگتن آمده بودند از مردان کهن‌سال تا جوانان خورد سال دیده می‌شدند. یکی از جوانان که

(ص ۲)

مردم امریکا جنگ ویتنام را محکوم می‌نمایند

و از آن نفرت دارند

قهرمانانه می‌جنگند، برگزاری روز سفربری بین‌المللی به خاطر خاتمه دادن به جنگ ویتنام در تمام قاره‌های جهان از یک طرف بار دیگر نشان داد که تمام بشریت مترقی و کلیه مردم صلح‌دوست جهان به شمول خلق شریف امریکا از سیاست حکومت ایالات متحده امریکا که نمی‌خواهد جنگ و آدم کشی در ویتنام خاتمه

ببخشد؛

در حالی که خلق ویتنام به‌منظور دفاع از آزادی و استقلال کشور خویش

انجام گرفت دو نفر از خبرنگاران خبرگزاری آسوشیتدپرس توانستند چند نفر از سربازانی را که درین حادثه جنوبی را دسته جمعی به قتل رسانده‌اند، چند نفر از خبرنگاران امریکایی به جستجو برخاستند تا واقعیت این حادثه هولناک را روشن کنند. با تمام کوششی که وزارت دفاع امریکا برای جلوگیری از افشاء این حادثه به عمل آورد و تهدیدهایی که

(ص ۲)

نوع، جبر او فشار، گوانبیدل او بی عدالتی، د ارتجاع له غروره دکي غوریدوای او وحشیانه چیغی، تبعیض او ظلم په هیواد کښي حکمروایی کوی. د ژوند شرائط له بنار او کلی کښی زړه سوزونکی دي. زموږ دخلکو د پرگنو اکثریت په فقر او لوږه، په جهل او مرض کښی لاس او

(۳ مخ)

کښی د حاکمه طبقاتو د سیاسی قدرت مظهر دی. حاکمه طبقات او قشرونه دادی: فئودال ملاکان، لوی کمپرادور سوداگر، بیروکراتان او هغه مرتجع منورین چه د دولت د دستگاه په وسیله پر خلکو باندی ظلم کوی او زموږ د ټولنی د هستی ستره برخه په وحشیانه توگه گډی ته اچوی. زموږ خلگ: کارگران، بزرگان، کسبگر، منورین، منخنی قشرونه او ټولی وطنپالونکی او ترقی غو ښتونکی قوتونه یعنی تخمین د افغانستان د ملت ۹۵٪ تشکیلوی. زموږ تاریخی وظیفه داده چه د خلکو د آزادی اوگتو په لار کښی د خلکو د داخلی او خارجی دښمنانو پر ضد په راسخ عزم او ټینگ ایمان مبارزه وکړو، تر څو لرغونی، فقیر او ناتوان افغانستان، په نوی غنی او مقتدر افغانستان بدل شی.

ولی باید مبارزه وکړو؟

د دی لپاره چه: زموږ د خلکو پراخی پرگنی د حاکمه طبقاتو له خوا په بیرحمانه توگه استثماریری. ویره او عدم مصنونیت د استبداد او خودسری تر ټولو سخت او جابرانه

د افغانستان د مظلومو خلکو د سترو رنخونو په خاطر، د خپل محبوب وطن د مینی به خاطر: ببرک کارمل د کابل وکیل د مؤظف صدراعظم بناغلی اعتمادی د حکومت په باره کښی د افغانستان د خلکو د دموکراتیک سیاسی سازمان موضع‌گیری بیانوی. د افغانستان د ربرگالوونکو د دی رښتینی نوی ټیپ او پرمختلونکی سازمان موضع‌گیری چه علمی جهان بینی (نری لید) د ارتجاع او امپریالیزم بر ضد مبارزه کښی، د هغه پیاوړی ایدئولوژیکه وسله ده او په ملی قوت باندی د تکیی کولو او د طبقاتی شخړی د راز راز شکلونو په نظر کښی لرلو سره به د احزابو د قانون په صورت کښی هم اصولاً مبارزه وکړی.

پداسی حال کښی چه د آسیا - افریقا او لاتینی امریکا د خلکو نجات بخشونکی نهشت نوی مرحله ته را ننوتی او د زموږ د هیواد د خلکو نجات بخشونکی مبارزه وده کوی او د خلکو له خوا د قدرت اخیستلو مسئله زموږ د مبارزی محراق دی، یو ځل بیا دا موضوع مطرح ده چه باید د افغانستان خلکو ته علمأ دا ثابتته کړو چه ولی مور د افغانستان پخوانیو حکومتونو ته او د بناغلی اعتمادی اوسنی مؤظف حکومت ته د اعتماد رای نده ورکړی

او نه بی ورکړو. د موضوع د سم فهم لپاره لومړی باید د خلکو او ترقی ترمینځ له پوی خوا، د ضد خلگ او ارتجاع تر مینځ له بلی خوا، روښانه کړښه وایستل شی او د هیواد د وروسته والی جنایت بار عاملین او د مبارزی وظائف تشخیص شی. مسلمأ د افغانستان حکومت په هیواد

پک عسکر امریکایی میگو یه:

«ما بدتر از نازی‌ها در ویتنام عمل می‌نمایم»

د مترقی اخلاقو اصول د سوسیالیستی نظام له ماهیت نه، له اقتصادی بنسټ نه یی چه د تولید پر وسیایلو اجتماعی مالکیت دی منځ ته راځی. اجتماعی مالکیت د انسانانو د یووالي اساس دی او هغوی ته دا اجازه او اسمکان ورکوي چه د ورورولی، دوستی او مرستی او متقابل احترام پر بنسټ کار وکړی. د مترقی اخلاقو مهم اصل، کلتویسم او رفیقاته متقابلمه مرسته چه هر څوک د ټولو دپاره، ټول دیوه د پاره، په عبارت کی بیابیری له همدې جملی را اوچتیری. په سوسیالیسم کی شخصی گټی د ټولنی له گټو سره په تضاد کی نه دی. هر نیک عمل چه د سوسیالستی ټولني یو انسان بی سر ته رسوی هم د هغه په گټه دي او هم د خلکو په گټه.

د کلکتویوسم د اصلی پربنا دي چه مترقی اخلاق د وجدان، وظیفی او شرف مساله حل کوي. با شرفه او وظیفه پیژندونکی انسان هغه څوک دی چه د ټولني د گټو نقض کول نشي زغملای، څوک چه د ټولنی د پاره مفید دی د ټولنی وړاندی تگ د پاره هر اړخیزه مرسته کوي. هغه انسان چه د خلکو او ټولنی لپاره هر هغه څه چه کولاي شي سرته رسوی شرافتمند انسان دی او داسی انسان دی چه په خپلی اجتماعی وظیفی باندی بشپړه خبرتیا لري.

د سوسیالیستی انسانانو په شعور کی د مترقي اخلاقود عالی اصولو د ننوتلو لازم شرط، د پروولتـری انترناسیونالیسم، سوسیالستی وطن پرستی او هومانیسسم نفوذ دي. سوسیالیستی هومانیسم دی چه له کیفی لحاظه نوی دی. مضمون بی د سوسیالیستی ټولنی د انسانانو ترمینځ د متقابل احترام او د انسان دوستی له مناسباتو نه عبارت دی، ولی په عین حال کی سوسیالیستی هومانیسم د ترقی د دښمنانو او د خلکو د سولی او آزادی د دښمنانو سره نه پخلا کیدونکی دی. سوسیالستی وطن پرستی د کیفیت له لحاظ هم نوی ده او خپل سوسیالستی وطن سره مینه او فداکاری، پروولتری انترناسیونالیسم، د ټولو هیوانو نود زیبارایستونکو ورورولی، یووالي، د نورو کوچنیو یا لویو دولتونو خلکو ته احترام، سره یو ځای کوی. سوسیالیستی وطن پرستی د ناسیونالیسم سره نشي یوځای کیدلای. ناسیونالیسم یعنی د نورو ملتونو نه د خپل ملت د بیولوو ایدیولوژی او د خلکو ترمینځ د دشمنی هستول، د ملی تساوی د نشتوالي تبلیغ مینځ ته راوستل، او د زیارایستونکو ترمینځ د گډودی هستول.

د مترقی اخلاقو اصول د انسانانو د پاره ټاکلی خصلتونه ایجابوي لکه شرافتمندی، رښتیا او صداقت، اخلاقی پاکوالي، په شخصي او اجتماعي ژوندکی ساده والی او محبت، د بی عدالتی، بی شرافتی او مقام غوښتنی سره نه پخلاکیدل، د سرمایه داري پر بقایاوو باندی بریدل د مترقي روزنی وظیفه ده.

د سوسیالیزم د ساختمان کامیابیو او د پرگنو ترمینځ د تربیتی کار له کبله د مترقي اخلاقو اصول د سوسیالیستی انسانانو په کار او ژوند کی ژور رسوخ کوی. مگر تیری بقایا د ځینو خلکو په شعور کی پاتی کیږی. لکه چه ځینی لا تراوسه کارنکوي او بیکا ره گرزى او پدی توگه یو طفیلی ژوند لري. ځینی فقط د خپلو شخصی گټو په فکر کی دی او خان تر ټولو لور گڼی. ځینی سوسیالیستی مالکیت ته لاس اچوی، د کار انضباط نقضوی او اجتماعی نظم ویجاړوی.

البته په هغه هیواد کی چه سوسیالیزم کامیابی ته ورسید، د دی راز زرو نظریاتو او روحیود پیدایښت د پاره

له مترقی آثار و نه

اجتماعی شعور او د تولنی په تکامل کی د هغه رول

والی د بورژوازی ایدولوژی د نفوذ پوری اړه لری چه د ټولو وسایلو په هڅه کوي چه د سوسیالیستی انسانانو په شعور باندي اغیزه وکړي او بوژرازی خرافات او عادات او رسوم په هغوی کی ژوندي وساتي او له دی لاری د سوسیالیستی ټولني پر مختگ ترقي خوا ته ودروی. ثالثاً د سرمایه داری بقایا او نفوذ د ځینو ذهني علتونو سره هم اړه لري لکه په ایدنولوژیکی کار کی د نواقصو شته والی، د نوي نسل په روزنه کی بیا په تیره په کورنی او مدرسسه کی نقص، د افرادو په رفتار باندي د ټولو د بشپړ نظارت نشتوالی چه له هغه نه پرته د تیرو بقایاوو سره په مبارزه کی بری ممکن ندی. د تیرو بقایاوو سره، د بورژوائی په ایدولوژی او اخلاقو له مظاهرو سره

پک عسکر امریکایی میگو پد:

«ما بدتر از نازی‌ها در ویتنام ...»

خون کشيدند. با سرنیزه شکم زن‌ها را پاره می‌کردند. ما زنان، کودکان و پیرمردان را در یک گودال جمع کردیم و همهٔ آن‌ها را با ماشيندار قتل عام کردیم، حتی یک جوان در میان آن‌ها نبود. من فکر نمی‌کنم که کسی در بین سه دهکده زنده مانده باشد. بعد خانه‌های آن‌ها را آتش زدیم، ما درست مثل فاشيست‌ها رفتار نمودیم. بما گفتند راجع به این موضوع با کسی صحبت نکنیم، ولی وجدان من از آن موقع سخت ناراحت است. مادر ویتنام بدتر از نازی‌ها عمل می‌کنیم.

«خبرنگاران اعزامی «از قول یکی از افراد بلوکی که به آن‌ها امر داده شده بود آن منطقه را پاک نمایند! اطلاع دادند: در تحت آتش توپچی گروهی از عساکر امریکایی راه خود را به‌سوی دهکده‌ها باز کرده و آن‌ها را ویران کردند. او گفت که در جریان جنگ همیشه مردم غیرنظامی مورد خطر و تلفات قرار می‌گیرند.

«قهرمان» این عملیات بریدمن کولی که در جون سال گذشته به ایالات متحده امریکا بازگشت مفتخر به دریافت مدال برنجی گردیده و اکنون در یکی از موقعیت‌های حساس در پایگاه نظامی ایالت جورجیا قرار دارد.

به اعتراف یکی دیگر از افسران امریکایی که اسم وی پوشیده نگذاشته شده، حالات روانی «انسان‌های متمدن» امریکایی که در تبلیغات رسمی مدعی تأمین صلح در ویتنام‌اند، به‌وضوح تشریح گردیده است. این افسر گفت که واقعهٔ نظیر آنچه بدست بریدمن کولی صورت گرفت توسط هر یک آنان می‌تواند به وقوع بپیوندد. بریدمن کولی بسیار کشته و بسیار کشته‌ها را مشاهده کرده است؛ زیرا که کشتن برای او امری بسیار عادی بود.

خبر قتل عام افراد سه دهکده در ولایت کاونگ نگهای ویتنام جنوبی سرتاسر امریکا را به هیجان آورده است. روزنامه‌های آن کشور مصاحبه مخبرین را با کسانی که شاهد این واقعه بودند انتشار داده‌اند. خبرنگار روزنامه نیویارک تلیمز پرسیده است: چند نفر بچه در میان کسانی بود که قتل عام شده‌اند؟ در جواب بریدمن برنارد گفته است: بیشتر از صد طفل. انتشار این خبر هولناک کشتار دسته جمعی مردم ویتنام جنوبی توسط عساکر امریکایی هیجان عمومی را برانگیخته است. روزنامه دیلی میرر انگلیسی نوشته است: عساکر امریکایی مردم را دسته دسته قتل عام می‌کنند. این جنایت قابل تیره نیست. در مقابل این وحشیگری بی‌سابقه نمینوان و نیاید سکوت کرد.

روزنامه مارننگ ستار نوشته است: دولت انگلستان از چنین جنایت است که دفاع می‌کند. اینست جنگ ویتنام و این است چهره عریان امپریالیزم امریکا، عساکر امریکایی بنا به

یو علمی بحث

یعنی تاریخ، سیاسی اقتصاد، فلسفه، استتیک او نور او طبیعی علوم یعنی مکانیک، ریاضی، فزیک، شیمی، بیولوژی او نور علوم.

علم له پراتیک نه را وتلی دی او د پراتیک په اساس تکامل مومی، د علم د تکامل عمده محرک قوت، د مادی تولید ضرورت دی، داسي ویل کیږی: هر کله په ټولنه کینی تکنیک ته احتیاج پیدا شی، دا احتیاج به علوم له لس هاوو پوهنتونونو نه زیات پرمخ بوزی، انسان په لومړنی ټولنه کینی د ژوند د وسایلو د تحصیل لپاره د طبیعت له قوتونو سره مخامخ شو او خپل لومړنی معلومات یی د دغو قوتونو په باره کبني لاس راوستل چه طبیعتاً ډیر سطحی (برسیرن) وو. دی معلوماتو تجربی جنبه لرله او د علم نوم ورباندی نشی اښیودای.

(از ص اول)

مردم امریکا جنگ ویتنام را ...

مسلح و پولیس خود گرفته بود. ده‌ها هلیکوپتر و ده‌ها هزار سرباز مسلح آماده بودند که در هر لحظه داخل عملیات شوند. وضع در پایتخت امریکا به‌اندازه وخیم بود که در آن احتمال برخورد خونین بین مظاهره‌چیان و عساکر می‌رفت. چنانچه در شب ۱۵ نوامبر چنین برخوردی در مقابل سفارت ویتنام جنوبی در واشنگتن صورت گرفت. پولیس با گاز اشک آور بالای مردم حمله کرد. در نتیجه برخورد مردم با پولیس ۳۰ نفر زخمی گردیدند و (۳۰) نفر دیگر از طرف پولیس دستگیر شدند. تظاهرکنندگان در پای مجسمه جورج واشنگنن اجتماع بسیار بزرگی تشکیل دادند و عده زیادی از شخصیت‌های سیاسی و علمی امریکا در این اجتماع سخنرانی کردند.

سناتور یوجین مکاریتی در برابر تظاهرکنندگان اظهار داشت که این‌ها از (۵۲) هزار تلگرامی که نکسن می‌گوید دریافت داشته است به‌مراتب ارزنده‌تر اند. وی سیاست دولت را بشدت مورد حمله قرار داد.

در نیویارک هزاران نفر در پارک مرکزی شهر گردامه بودند در حالی که موزیک سرود ماتم می‌نواخت هزاران نفر جوان بروی زمین دراز کشیدند و با این عمل خود مرگ هزاران نفر جوان امریکایی را در ویتنام مجسم می‌ساختند. هزاران بالون سیاه سمبول کشته شدهگان جنگ ویتنام و هزاران بالون سفید سمبول جوانانی که باید در جنگ ویتنام کشته شوند به آسمان پر ابر نیویارک بلند شد.

در لوحه‌های که مظاهره‌چیان بلند کرده بودند نوشته شده بود که «ما چه می‌خواهیم؟ بیرون شدن فوری از ویتنام!»، «ما نمی‌خواهیم بکشیم! ویتنام مال مردم ویتنام است!» گرچه دستگاه‌های تبلیغاتی امریکا سعی می‌کنند تظاهرات بزرگ ضد جنگ و ضد سیاست جنگی مردم امریکا را بی‌اهمیت جلوه دهند ولی در حقیقت این تظاهرات پرشکوه و جلال که در سراسر امریکا میلیون‌ها نفر انسان دارای سننین متفاوت و ایدیولوژی های مخالف، کارگران محصلان، جوانان، افراد دارای شغل آزاد سر باز آن، شخصیت‌های روحانی و زنان خانه دار در آن اشتراک ورزیده بودند پیروزی بزرگ مردم امریکا و شکست رسوای نیروهای جنگ طلب محسوب میگردد.

علم د اجتماعی شعور د خاص شکل په حیث یو څه وروسته یعنی د بردگی په ټولنه کینی مینځ ته راغی، کله چه فکری کار له جسمی کار نه بیل شو او د خلکو یوه خاصه ډله د پوهانو په نوم را پیدا شوه چه یوازی په علمي څیړنو مشغولیدل.

د علم له ډیرو مهمو خصوصیاتو نه ادامه کاری او د علمی معلوماتو دوام دی، د هر نوی نسل انسانان یا نوی ټولنه چه برقراره شوی ده تیر علمی حاصلات لری نه غورځوي بلکه هغوی ته د خپل پراتیک ضرورت په تناسب تکامل ورکوی.

علم چه له پراتیک او تولید نه راوتلی د انسانانو پراتیکو اړتیاوو ته، د هغوی تولیدی هدفونو ته خدمت کوي او د ټولنی په تکامل کی ستر اهمیت لری. علم انسانان د عینی قوانینو په معرفت مجهزوی، لا ښه ژوند ته د رسیدلو لاری ښیی. د انسانانو ورځنی کارونه پراخوی او هغه د خرافاتو له فشار نه راباسی او د مادی جهان‌بینی (نری لید) له پیدایښت سره مرسته کوی.

(نور بیا)

مردم امریکا جنگ ویتنام را ...

در اعلامیه که در ختم تظاهرات از طرف کمیته تدارک تظاهرات سه روزه علیه جنگ ویتنام در باره هدف این تظاهرات نشر گردید گفته می‌شود:

«ما هزاران نفر مظاهره کنندگان به نمایندگی از میلیون‌ها نفر مردم امریکا از نکسن جداً تقاضا می‌کنیم که فرمان آتش بس را در ویتنام صادر کند و زمینه بیرون کشیدن همه قوای نظامی امریکا را از ویتنام فراهم سازد، ما اعتراض می‌کنیم که دکتورین نکسن که در جزیره گوام اعلان گردید و در بیانیه ۳ نومبر آن را تکرار کرد راه حل و پایان دادن بجنگ ویتنام نیست.

ما اعتراض می‌کنیم برای اینکه جنگ ویتنام بار سنگینی است بر دوش زحمت کشان که منجر به تورم و افزایش مالیات گردیده است، برای اینکه جنگ ویتنام منافع بزرگی به صاحبان کمپنی های نظامی صنعتی امریکا می‌دهد.

قرار اطلاع در کانادا نیز مبارزه اعتراض علیه تجاوز دوامدار ایالات متحده امریکا در ویتنام، برای چند روز ادامه یافت، قهرمانان صلح کانادایی همبستگی خودرا با مردم امریکا که در راه خاتمه دادن به جنگ جنایت‌کارانه ویتنام مبارزه می‌کنند ابراز داشتند.

در پوهنتون‌های مونتریال، تارانتو، نیپپینگ و دیگر مؤسسات عالی فرهنگی آن کشور اجتماعات، مجالس و سیمینارها تشکیل گردید که دران محصلان اشتراک ورزیده بودند. آن‌ها سیاست حکومت امریکا را که هدف آن ادامه دادن به جنگ ویتنام می‌باشد شدیداً تبییح کردند. آن‌ها تقاضا کردند که تجاوز امریکا و دخالت کانادا دران فوراً متوقف گردد. تمام عساکر امریکایی از ویتنام بیرون کشیده شوند و بمردم ویتنام حق داده شود که سرنوشت شان را خودشان تعیین نمایند.

در فرانسه نیز تظاهرات ضد جنگ ویتنام صورت گرفت در شهر پاریس بیش از ۱۵ هزار نفر از قشرهای مختلف مردم فرانسه بر ضد سیاست ادامه جنگ ویتنام که ریحارد نکسن از آن پیروی می‌نماید دست به مظاهره زدند. در آلمان فدرال، انگلستان و چندین کشور دیگر اروپائی تظاهرات ضد جنگ ویتنام صورت گرفت. در ماسکو، لینن‌گرد، با کو و چندین شهر دیگر اتحاد شوروی اجتماعات بزرگی از مردم تشکیل گردیده بود.

(له لومړي مخ پاتې)

په ولسي جرگه کې د مؤظف...

پښي وهي. خواره او جامی، کور او سرپښه سرک او پل، ښونځي او روغتون، طبیب او درمل نلری.

زموږ په سلو کښې اویا ماشومان د ناڅاپي مرگ په اور کښي سوزی. ښځی د مادي او معنوی اسارت په ځنځیر کښې ساتل شوی دی. د هیواد په سلو کښې تر ډیر شو زیات جمعیت د کوچنیو او قبیلوی مفلوک ژوند گالی د کار ظالمانه شرا نطه، د لاس مزد او معاش کموالي، د قیمتونو لوړیدل، درانه مالیات، د بیکاری وحشت د هیواد د کارگرانو او ربرگالونکو ژوند لا د وخامت خوا ته بیایي. د مالکانو د طبقی او د محلی منتفذینو استثمار او ظلم پر دهقانانو باندی ورځ تر ورځی شدت مومي.

د هیواد د بزگرانو پراخي

پرگنی اوبه خمکه غواړی؟

کسبران، کوچنی سوداگر او خرده فروشان ورځ تر ورځی ورشکست کیژی.

کوچنی مأموران، زلمیان، معلمان، محصلان او نادار منورین غمځپلی ژوند لری. د ظالم او مظلوم، د فقر او شتمنی ترمینځ نه پخلا کیدونکی تضاد شدت مومی.

د هیواد په ډیرو سیمو کښي لکه هزاره جات، پکتیا، بدخشان، غورات - مشرقی، چخانسوز او نور د خلکو ژوند سخت مفلوک دی.

داخلي ارتجاع نړا دی، قومي، مذهبی، قبیلوی او لسانی اختلافاتو ته لمن وهي. پښتو ژبی ته پراختیا نه ورکوی، دري پردی بولي، له ازبکی، ترکمنی او بلوچی ژبو سره دښمني کوي او په نتیجه کي د خلکو پيوستون او د هیواد وحدت له خطر سره مخامخ کوی.

حاکمه محافل او حاکمه هیأت د خپل ځان د بقا لپاره عوامفربیانه مانورونه کوي تر څو د خلکو د غصبی او

کرکي څپي د هغوی د طبقاتی دښمنانو په نسبت کمزوری کاندی او د هیواد په هلاکونکی اقتصادی او ثقافتی وروسته پاتي والي باندی سرپیښ کیږدی.

د اقتصادی ودی درجه لاپسی سستیږي او وروسته والی خلیج لا پسي ژورږی. زموږ غني طبیعی منابع او انسانی قوتونه بی استفادي پاتي دي، د هیواد د صنعتی کیدو مخه نیول کیژی.

تخمین د (۸۰۰) ملیونو امریکایی ډالرو ملی عوانو شرمونکی رقم او د هغه غیر عادلانه توزیع کافی دی چه د ملی قضاوت په ورځ کښی، د خلکو محکمه د افغانستان جبار او محافظه کار حکومتونه محکوم اعلان کری.

حکومت زموږ د دوران د عمومی قانون سره، سره لجوجانه کوشش کوی چه د اقتصاد د خصوصی برخی د تشویق او دعامه برخی د تضعیف په وسیله، غیرسرمایه داری مترقی لاره وتړی او د سرمایه داری له رنځ او عذابه ډکه او د امپریالیستی چور چپاول لاره هواره کری.

په هیواد کښی د تولید فئودالی شیوه او کرهنه هم هغسی د زروکلونو پخوا بیرته پاته شرانطو کښي ده. تر ټولو بده لا دا چه حتی اوږه او غوری هم باید له د بیاندی څخه وارد شی، د خلاصو ورونو او نابرابر تجاری سیاست، هیواد د سرمایه داری هیوادونو حتی ایران او پاکستان (مختلط شرکتونه په ظاهر ایرانی او پاکستاني) د غیرضروری مالونو په بازار بدل کړیدی. ستر مربوط سوداگر او امریکایی، جرمنی، انگلیسی، جاپانی انحصارات او قاچاقبران، زموږ د دولت د رشوت خورو مامورینو په مستقیمه همکاری زموږ خلک له ژوند باسی.

د هیواد مالیاتی نظام فوق‌العاده ظالمانه او منسوخ دی.

د افغانستان حکومتونه مرو امپریالستی سرمایه گذاریو ته لکه د

هلمند ناوه او د ماهی پر بریښنا تسلیمیږی. پداسی حال کی که چیږی یو ملي دموکراتیک حکومت موجود وی د داخلي سرمایي د تجمع او د سوله غوښتونکو هیوادونو د مؤثر او بی شائبو مرستود جلبولو لپاره پراخ امکانات میسر وو.

دا چه له داخلي خصوصی سرمایو سره د امپریالیستی سرمایو گډول تشویقوي په ډاگه د حکومت ضد ملی سیاست دی. د بوروکراسی نظام مفاسد په حقه د خلکو غصه او کرکه را پاروی. د دولت اداره د هغه له ټول فساد او ظلم، رشوت خوری، اختلاس تخریبي او آشوب غو ښتونکو عملیاتو او قانون ماتولوسره لکه یو ستر پیټی د خلکو او د دولت د فقیری بودجی په اوږو دروندوالي کوی.

د ارتجاع تقویه، په اساسی قانون کی د مصرحو آزادیو نقض، د احزابو، اتحادیو مترقی مطبوعاتو او اجتماعاتو په مقابل کی د محدودیتونو هستول، د خلکو دموکراتیکو آزادیو په مقابل کی شومی توطنی او پر له پسی یرغلونه د کارگرانو، محصلانو د ابن سینا او دارالمعلمین د شاگردانو په مظاهرو او اعصابونو کی د ژاندارم او پولیس بی شرمانه مداخله، او د پوهنتون په حریم کی وحشیانه ټیږی او د هغه د دروازو تړل په انتخاباتو کی رسوا دسانس او ضد قانونی مداخله، زموږ د ملگرو دستگیر پنجشیری، هادی کریم، قادر بهیار، قدوس کارگر، عبدالعلی کارگر، غلام سخی دهقان، فاروق محصل او د نورو آگاهو کارگرانو او وطنپالو محصلانو او زلمیانو بندی کول، له کار، مأموریت او ښوونځیو څخه ایستل دا ټول پخپل عام مفهوم سره د حکومت استبدادی ماهیت دوخود سری شکارندوی دي.

زموږ د ورځی شعار دی
چه باید ټول وطنپالونکی زندانیان آزاد شی!

زمونږ د ورځی شعار دی
زندانیان آزاد شی!
زمونږ: خلک کار، ډوډ ی او آزادی غواړی!

دا وو زموږ د خلکو او زموږ د ملی مسائلو د رنځونو او سترو مشکلاتو د سمندر څو څاڅکی. اوس د افغانستان دخلکو د دموکرا تیک رستاخیز حیاتی وظایف چه د هیواد پر واقعیاتو او شرنطو مبتنی دی، د ښاغلی اعتما دی د حکومت د پخوانی او اوسني محافظه کارانه او تشریفاتی خط مشی په مقابل کی د فغانستان د خلکو قضاوت ته وړاندی کوو.

پداسی حال کی چه د اساسی قانون د آزادیو تطبیق په لاره کی مبارزه، د دموکراتیکو حقوق او آزادیو تامین د حاکمه دستگاه بریښدول، د استبداد، ارتجاع، استثمار او نوی استثمار پر ضد مبارزه زموږ د مبارزی اساسی (ورځنی) شعارونه دی، زموږ تر ټولو مهم دموکراتیک وظایف دا دي:
د ژوند د سطحی لوړول، د هیواد صنعتی تر سره کول، اقتصادی وروسته والي پای ته رسول او له غیر سرمایه داری مترقی لاري نه چه د سوسیالیزم دورنما پرانیزي د خلکو د پرگنو د ژوند د سطح لوړول، د هیواد صنعتی تر سره کول، د پراخ دهقانی نهضت پر پایه دموکراتیک ارضی اصلاحات (د بزگرو په گټه او گډون) د فیودالی او ماقبل فئودالی ورستو مناسباتو انهدام او الغاء، د خارجی انحصاراتو د نفوذ طرد، د اجتماعی او سیاسی ژوند او دولتی دستگاه بنیادی دموکراسی کول، د ملی مترقی او نوی پوهني او کلتور هستول او تکا مل.

که څه هم په موجوده وضع کی د هیواد خارجی سیاست بیا په تیره د سیمی له لحاظ نشي ریډیالی. مگر باید وویل شي چه زموږ په مقابل کی د ټولو مظلومو ملتونو او خلکو او ټول بشریت د دی غداراو مشترک

که څه هم په موجوده وضع کی د هیواد خارجی سیاست بیا په تیره د سیمی له لحاظ نشي ریډیالی. مگر باید وویل شي چه زموږ په مقابل کی د ټولو مظلومو ملتونو او خلکو او ټول بشریت د دی غداراو مشترک

(۴ مخ)

پرچم

(از ص اول)

سخنرانی یرک کارمل وکیل شهر کابل...

وعدم مصونیت، سخت‌ترین و

جایرانه ترین نوع استبداد و خودسری، جبر و فشار، زورگویی و بیدادگری، غرش‌های مغرورانه و نعره‌های وحشیانه ارتجاع، تبعیض و ستم در کشور حکمرواست. شرایط زندگی در شهر و ده رقت بار است. اکثریت توده‌های مردم ما در فقر و گرسنگی، در جهل و مرض دست و پا می‌زنند. خوراک و پوشال خانه و سرپناه، سرک و پل، مکتب و شفاخانه، داکتر و دوا ندارند. هفتاد فیصد کودکان مادر آتش مرگ ناپهنگام می‌سوزند. زنان در نجیر اسارت مادی و معنوی نگاه شده‌اند. در حدود بیش از ۲۰ فیصد جمعیت کشور زندگی فلاکت‌بار کوچیگری و قبیلوی دارند. شرایط ظالمانه کار، کمی دستمزد و معاش، بلند رفتن قیمت‌ها، مالیات سنگین، وحشت بیکاری زندگی کارگران و زحمتکشان کشور را وخیم‌تر میسازد. استثمار و ستم طبقه مالکین و متنفذین محلی بر دهقانان کسب شدت می‌کند.

توده‌های وسیع دهقانان کشور

کسبه کاران، تاجران کوچک و خرده

فروشان روز بروز ورشکست می‌گردند. مأموران پانین رتبه، جوانان، معلمان و محصلان و روشنفکران نادار زندگی غم‌انگیزی دارند. تضاد آشتی‌ناپذیر بین طبقات ستمگر و ستمکش بین فقر و ثروت تشدید می‌یابد.

زندگی مردم در بسا مناطق کشور چون هزاره جات، پکتیا، بدخشان، غورات، مشرقی، چخانسور، و غیره سخت فلاکت‌بار است. ارتجاع داخلی اختلافات نژادی قومی، مذهبی، قبیلوی و لسانی را دامن می‌زند. زبان پښتو را انکشاف نمی‌دهند، درى را بی‌گانه تلقی می‌کنند در برابر زبان‌های ازبکی، ترکمنی و بلوچی خصومت می‌ورزند و در نتیجه همبستگی خلق و وحدت کشور را به خطر می‌اندازند.

محافل و هیات حاکمه افغانستان برای بقای خود به مانورهای عوام‌فربیانه‌یی دست می‌زنند تا از امواج خشم و نفرت مردم نسبت به دشمنان طبقاتی‌شان بکاهد و بر عقب ماندگی هلاکت‌بار اقتصادی و فرهنگی کشور سرپوش بگذارند.

آهنگ رشد اقتصادی کندتر و خلیج عقب ماندگی عمیق‌تر میگردد. منابع سرشار طبیعی و نیروهای انسانی ما بلااستفاده مانده است. از صنعتی شدن کشور جلوگیری می‌نمایند رقم شرم آور تخمین (۸۰۰) میلیون دلار امریکایی عواملی و توزیع غیرعادلانه آن کفایت که در روز قضاوت ملی، دادگاه خلق حکومت‌های جبار و محافظه کار چوکاټ کی، سخته او پر له پسی مبارزه وکرو. د دی منظور له پاره باید د خلکو د پرگنو د خوړلو د کارگرو او بزگرو د نقش د زیاتولو د زلمیانو، محصلانو، منورینو او منخنځیو فتنرونو د اتحاد په لاره کی او د هیواد د دموکراتیکو او ملی، ترقی غوښتونکو او وطنپالونکو قوتو نو او محافظو ترمینځ د اتحاد د تامینولو په لاره کی زیاته سعی وشي.

شیوه تولید فئودالی و زراعت کشور در همان شرایط عقب مانده هزار سال قبل است. بدتر اینکه حتی آرد و روغن را هم باید از خارج وارد کرد. سیاست تجاری درهای باز و نابرابر کشور را به بازار امتهه غیرضروری دول سرمایه داری حتی ایران و پاکستان (شرکت‌های مختلط به‌ظاهر ایرانی و پاکستاني) تبدیل کرده است. تاجران بزرگ وابسته و انحصارات امریکایی، جرمنی، انگلیسی و جاپاتی و قاچاقبران به همکاری مستقیم مأموران رشوه خوار دولت افغانستان مردم ما را از هستی ساقط می‌نمایند.

نظام مالیاتی کشور فوق‌العاده ظالمانه

و منسوخ است.

حکومت‌های افغانستان به سرمایه گزاری های مرده امپریالیستی مانند وادی هلمند و برق ماهی‌پر تسلیم می‌گردند. در حالی که اگر یک حکومت دموکراتیک و ملی موجود می‌بود، امکانات وسیعی جهت تجمع سرمایه داخلی و جلب کمک‌های مؤثر و بی‌شائبه کشورهای صلح‌دوست میسر بوده است.

اینکسه آمیزش سرمایه‌های امپریالیستی را با سرمایه خصوصی داخلی تشویق می‌نمایند آشکارا سیاست ضد ملی حکومت است.

مفاسد نظام بیروکراسی به‌حق خشم و نفرت مردم را برمی‌انگیزد. اداره دولت با تمام فساد، ستمگری، رشوه خواری، اختلاس، عملیات تخریبی و آشوبگرانه و قانون شکنی‌های آن چون بار عظیمی بر دوش مردم و بودجه فقیر دولت سنگینی می‌کند.

تقویه ارتجاع، نقض آزادی‌های مطرح در قانون اساسی و ایجاد محدودیت‌ها در برابر تشکیل مستقل احزاب، اتحادیه‌ها، مطبوعات مترقی و اجتماعات، توطئه‌های شوم و تاخت و تازهای مکرر علیه آزادی‌های دموکراتیک مردم، مداخله بی‌شرمانه ژاندارم و پولیس در تظاهرات و اعتصابات کارگران، محصلان، شاگردان لیسهٔ ابن سینا و دارالمعلمین و تجاوز وحشیانه در حریم پوهنتون و بستن دروازه‌های آن، دسایس رسوا و مداخله ضد قانونی در انتخابات، زندانی کردن رفقای ما دستگیر پنجشیری، های کریم، قادر بهیار، قدوس کارگر، عبدالعلی کارگر، غلام سخی دهقان، فاروق محصل و سایر کارگران آگاه، محصلان و جوانان وطن‌پرست، اخراج از کار و مأموریت و مکتب همه نشان‌دهنده ماهیت استبدادی و خودسری حکومت به مفهوم عام آن است

شعار روز ماست که باید همه زندانیان وطن‌پرست آزاد گردند!

مردم ما کار، نان و آزادی می‌خواهند!

این بود فطراتی از اوقیانوس رنج‌ها و مشکلات عظیم خلق ما و مسایل ملی ما. اکنون وظایف حیاتی رستاخیز دموکراتیک خلق افغانستان را که مبتنی بر واقعیات و شرایط کشور است، در مقابل خط مشی محافظه کارانه و تشریفاتی سابق و فعلی حکومت موظف ښاغلی اعتمادی و پیشگاه قضاوت مردم افغانستان می‌گذاریم. ما در حالی که مبارزه در راه تطبیق آزادی‌های قانون اساسی، تأمین حقوق و آزادی‌های دموکراتیک، افشاشگرایی‌های دستگاه حاکمه و مبارزه ضد استبداد، ضد ارتجاع و ضد استثمار و استثمار نوین شعارهای اساسی (روز مره) پیکار ماست، مهم‌ترین وظایف دموکراتیک ما عبارت‌اند از انجام تحولات عمیق اجتماعی و اقتصادی، پایان دادن به عقب ماندگی اقتصادی و اعتلای سطح زندگی توده‌ها از راه مترقی غیر سرمایه داری که دورنمای سوسیالیستی را می‌گشاید؛ صنعتی کردن کشور، اصلاحات ارضی دموکراتیک بر پایه جنبش وسیع دهقانی بسود دهقانان و به اشتراک آنان، انهدام و الغای مناسبات فرتوت فئودالی و ما قبل فئودالی، طرد نفوذ انحصارات خارجی؛ دموکراسی کردن بنیادی حیات اجتماعی و سیاسی و دستگاه دولتی؛ ایجاد و تکامل معارف و فرهنگ ملی، مترقی و نوین. گرچه در وضع موجود سیاست خارجی کشور را بخصوص از لحاظ منطقه نمیتوان رد کرد ولی باید گفت در برابر ما وظایف رزمنده مبارزه علیه امپریالیزم، این دشمن غدار و مشترک ملل و خلق‌های ستمدیده و تمام بشریت، مطرح است. ما معتقدیم

که نیروهای انقلابی و ترقی‌خواه جهان می‌توانند اقدامات تعرضی عظیمی را علیه ارتجاع و امپریالیزم و شعله افروزان جنگ انجام دهند. البته برای تحقق این امر وحدت عمل سه نیروی عظیم انقلابی عصرها (کشورهای سوسیالیستی، طبقه کارگر بین‌المللی و جنبش رهایی بخش ملی) و تمام نیروهای ضد امپریالیستی ضروریست. اهداف ضد امپریالیستی عبارت‌اند از:

مبارزه علیه جنگ، پشتیبانی از مبارزه خلق‌های دلاور ویتنام و عرب علیه امپریالیزم امریکا و تجاوز اسرانیل، مبارزه در راه صلح و هدفهای سیاست همزیستی مسالمت آمیز، مبارزه علیه ملیتاریزم، فاشیزم و نیونازیزم، علیه سیاست نژادپرستی، علیه کانون‌های ارتجاع و رژیم‌های اختناق و آدم کشی (ترور) در جهان.

در زمینه جنبش انقلابی خلق پښتونستان وظیفه ماست که پرچم مبارزه آزادی‌بخش ملی پښتونستان را در افغانستان با شور و شوق فراوان، برافراشته نگه داریم و با حفظ صلح در منطقه از مشی انقلابی نیروهای ملی و مترقی خلق پښتونستان و بلوچستان مجدانه پشتیبانی نمایم.

افغانستان ازلحاظ منطقه در شرایطی در صلح زندی کرده می‌تواند که نه تنها ارتجاع و نفوذ امپریالیزم از داخل کشور، بلکه از منطقه نیز کاملاً محو گردد.

در نتیجه به‌صراحت کاملی اعلام می‌داریم که عاملین و مسؤولین اصلی عقب ماندگی و رنج‌های عظیم خلق کشور ما ارتجاع فئودالی و امپریالیزم و در قلمرو روبنا حکومت‌های ضد دموکراتیک و ضد خلقی افغانستان هستند. این حکم آمرانه و قهر تاریخ است که روزی دادگاه ملی خلق محکومیت آن‌ها را صادر می‌کند.

موجز این که: دو سال از حکومت ښاغلی اعتمادی گذشت، در واقعیت دو سال دیگر از رنج‌های چندین هزارساله خلق ما گذشت!

بدین‌جهت به‌حکم اراده بالقوه و رزمنده مردم ما به حکومت موظف ښاغلی اعتمادی رأی اعتماد نمی‌دهیم.

در شرایط کنونی وظیفه ماست تا برای ایجاد یک حکومت ملی و دموکراتیک و خدمتگزار خلق و ساختار جامعه نوین دموکراتیک بی‌هراس و در چوکاټ اصول و شرایط، مبارزه سخت و پیگیری نماییم. برای این منظور باید درراه بسیج توده‌های مردم، افزایش نقش کارگران، دهقانان، اتحاد جوانان، محصلان، روشنفکران و قشرهای متوسط و در راه تأمین اتحاد بین تمام نیروها و محافل دموکراتیک و ملی، ترقی‌خواه و وطن‌پرست کشور سعی فراوان مبذول داشت.

در آخرین تحلیل فقط انجام جنبش ملی و دموکراتیک به سرکردگی طبقه کارگر دوران‌ساز می‌تواند از بیخ و بن ارتجاع و رسوخ امپریالیزم را از کشور طرد کند و فیودالیزم را به موزیم تاریخ بسپارد، خلق کشور ما را از قید هر نوع ستم آزاد و کار ایجاد افغانستان نوین را آغاز نماید.

تحقق این امر بزرگ با تحمل و قبول قربانی‌های عظیم، گذشتن از دشواری‌ها و امتحان‌های سخت و توفان‌های سهمگین مبارزه شجاعانه و بی‌دریغ امکان پذیر است تا سرانجام خلق ما بیدار، متحد و متشکل گردد؛ تا به جهان کهنه بورش برند، تمام خائنین از وطن و نهضت و مرتجعین را نابود سازند؛ زیرا متأسفانه دشمن طبقاتی توده‌های زحمتکش، به‌دلخواه خود از صحنه تاریخ خارج نمی‌گردند.

(بقیه در صفحه ۴)

د افغانستان د ښار د موزک اټک افکارو خبروونکی

۳ قوس ۱۳۴۸

محافل مختلفه جهان به مذاکرات دوجانبه هلسنکی در مورد

محدود ساختن سلاح استراتژیکی اهمیت زیاد قایلاند

مذاکرات مقدماتی راجع به محدود کردن اسلحه استراتژیکی در هلسنکی بین حکومت اتحاد شوروی و ایالات متحده امریکا آغاز گردیده است. شروع این مذاکرات توسط افکار عامه جهان بطور وسیع مورد پشتیبانی قرار گرفته است، زیرا حل این مسأله به تمام بشریت متعلق می‌باشد. واضح است که انجام موفقانه این مذاکرات در هلسنکی یقیناً امید مردم را برای صلح و امنیت در سیاره ما تقویت می‌بخشد و بر عکس ناکامی آن تشویشی را که از اثر گسترش خطرناک مسابقه تسلیحاتی هستوی به وجود آمده است تشدید خواهد کرد.

موضوع مورد بحث در مذاکرات هلسنکی حل پرابلم مربوط به مخربترین سلاح است. تأثیر این سلاح در حل پرابلم های کلیدی جنگ و صلح نه تنها به‌وسیله ذخایر خطرناک و ظرفیت روزافزون آن برای تخریب، بلکه همچنین به‌وسیله این حقیقت که مؤثرترین عنصر در مسابقه تسلیحاتی می‌باشد، تعیین می‌گردد. به عبارتی دیگر، هر گام برای جلوگیری درین ساحه بر جهان تأثیر مفید خواهد داشت - تهدید جنگ را تخفیف می‌بخشد و میکانیزم مسابقه تسلیحاتی را بطی می‌سازد. جانب شوروی در مذاکرات ابراز داشته است که موفق اتحاد شوروی در هلسنکی کاملاً روشن است که با اصول کلی سیاست خارجی آن کشور، سیاست همزیستی مسالمت آمیز و تحکیم صلح و امنیت تعیین می‌گردد. اتحاد شوروی یک تعداد

اعضای نمایندگی هر جناح ۲۵ نفر است. ریاست هیأت شوروی را ولادمیر سیمینوف معاون وزارت خارجه آن کشور و از امریکا را جرالدمت امر کنترول تسلیحات و خلع سلاح امریکا به عهده دارند.

محافل مختلف جهان به مذاکرات اتحاد شوروی و امریکا در باره محدود ساختن سلاح استراتژیکی اهمیت زیاد قایلند و امیدوارند که حد اعظم سعی برای رسیدن به فیصله‌های هم آهنگ درین زمینه باوجود دشواری‌های که موجود است، به عمل آید.

موشی دایان مسئول تمام جنایات است که طبق او امر او در سر زمین‌های عرب مرتکب می‌شوند

به هر اندازه که فعالیت کوماندوهای عرب فلسطین و مناطق تحت اشغال اسرائیل در شرق میانه شدت پیدا می‌کند اشغالگران اسرائیل به همان اندازه دست و پاچه شده به اعمال وحشیانه ترور دسته جمعی به سبک فاشیست‌های نازی دست می‌زنند. پیروزی‌های اخیر مبارزان عرب در سر زمین‌های اشغالی و تشدید حملات آن‌ها بر مراکز نظامی و حیاتی قوای اشغالگر اسرائیل، زمامداران اسرائیل را دچار وحشت ساخته است. موشی دایان وزیر دفاع اسرائیل اعلان نمود هر کسی که در مناطق تحت اشغال با مبارزه آزادی‌بخش گوریلاهای عرب مهنددی نشان دهد در برابر آن‌ها از دکتورین «مسئولیت دسته جمعی» کار گرفته خواهد شد که این بقول روزنامه «پرودا» «بطور بی‌پرده چیزی دیگری جز دکتورین تشدد نمی‌باشد. به اساس این دکتورین هر عربی که در ساحه عملیات گوریلاها زندگی می‌کند از اعمال انتقامی اشغالگران برکنار مانده نمی‌تواند. این دکتورین اقدامات ظالمانه از قبیل

اخراج جبری، زندانی ساختن، ویران کردن خانه‌ها و غیره را برای اشغالگران مجاز می‌سازد. منظور از این تدابیر آنست که حکومت اسرائیل می‌خواهد از این طریق زمین‌های مربوط به ساکنین اصلی مناطق اشغال شده را به نفع باشندگان جدید اسرائیل غصب نماید.

مبصر «پراودا» می‌نویسد که رهبران موجود اسرائیل فیصله کرده‌اند نقش پای هیتلر را پیروی نمایند.

نازی‌ها در مناطق تحت اشغال خود افراد آن مناطق را صرف به بهانه اینکه با گوریلاها «همدردی» نشان داده‌اند مورد اصابت گلوله قرار می‌دادند و خانه‌های شان را می‌سوخاندند. پراودا می‌نویسد که «دایان در عمل عین چیز را می‌کند... جنرال دایان مسئول تمام جنایاتی خواهد بود که بر اساس اوامر وی در سرزمین‌های مربوط به عرب‌ها مرتکب می‌شوند. حکمروایان تل اوپو نباید این را فراموش کنند»

مطبوعه دولتی

تایپ متن: فرهاد بارکزوی
ویرایش جدید: عمر فیض

۲۰ میلیون از زحمتکشان ایتالیا دست به اعتصاب عمومی زدند

در هفته گذشته ایتالیا بیکی از بزرگترین میدان‌های جنگ طبقاتی - جنگی میان زحمتکشان و استثمارگران تبدیل گردید. طوری که انتظار میرفت کارگران صنعتی، سا ختمانی، برق، حمل و نقل، خدمات صحیه و طباعتی دست به يك اعتصاب عمومی پراهمیتی زدند در آن (۲۰) میلیون کارگر اشتراک ورزیده بود. در اثر این اعتصاب بزرگ کار تولید در سراسر کشور به رکود مواجه گر دیده بود. هیچ روزنامه انتشار نیافت. همه امور فلج گردیده بود. از رادیو و تلویزیون خبری نبود. فابریکات، مغازه‌ها، بانک‌ها، ادارات و مؤسسات و مدارس همه مسدود بودند. کارگران ایتالیا به این اعتصاب عظیم خود که اهمیت بزرگ سیاسی دارد نشان دادند که با اراده متحد، نیروی متحد وهم آهنگ کارگران می‌توان تمام امور اجتماعی و اقتصادی را فلج ساخت. اشتراک مساعی و اتحاد عمل کلیه زحمتکشان ایتالیا با همبستگی نیروهای مختلف کمونیست‌ها، سوسیالیست‌ها، سوسیال دموکرات‌ها و دموکرات‌های مسیحی به ثمر رسید.

در میدان بزرگترین شهر صنعتی ایتالیا زد و خورد‌های خونینی بین مظاهره‌چیان و پولیس رخداد. پولیس در تصادم از گاز اشک آور و دود استفاده نمود. در اثر فیر ۶۵ نفر زخمی گردید که ۵۹ نفر آن پولیس بود، و یک نفر پولیس به قتل رسید. کارگران ایتالیا خواهان اصلاحات

(له دریم مخ پاتی)

په ولسی جرگه کی د مؤظف...

ستړ، مستقیل بی خلاند او د هغو ویاړن پرچم زموږ د ښمنانود تفتین او په کینو ډکو دسیسو سره سره و چت دی.

په پای کی: لور دی وی د هیواد د بیروالی او دافغانستان د ټولو خلکو د پیوستون پرچم!

نسکور دی وی استبداد، ارتجاع او امپریالیزم!

له شوره ډک او تاوده درونه د آزادی د لاری د شهیدانو خلیدونکو خاطرو ته، ټولو قهرمانو خلکوته چه د آزادی، ملی استقلال، دموکراسی، ترقی او سولی په لاره کی قهرمانانه جنگیږی! وړاندی د نوی افغانستان په لپاره کی، د محبوب افغانستان د خلکو تر ظفر نمون پرچم لاندی زموږ د پېړی د پیشروو افکارو تر بیرغ لاندی! بری زموږ دی، دافغانستان د خلکو دی!

تیرولو سره امکان پیدا کوی شی، خو په پای کی زموږ خلک بیدا ر، متحد او متشکل شی، تر څو په زاړه جهان باندی یرغل وروړی، د وطن او نهضت ټول خاندان او مرتجعین نشت کاندی. دا ځکه چه له بده مرغه د زیارایستونکو پرگنو طبقاتی ښمنن په خپله خوښه د تاریخ له صحنی څخه نه وزی.

موږ چه پدی مقدس جهاد کی د خلکو او وطن د خدمت له تاوده عشق نه سرشار یو، عقیده لرو چه زموږ مبارزه د مرتجعینو، مستبدینو او ښی او کین لاس ټولو منحرفینو، تسلیم طلبانو او د سیا (سی.آی.ای - د امریکی مرکزی جاسوسی اداره) د توطنه چیني پرضد پر حقه ده. دا ځکه چه دا ظالم او باطل اقلیت ندی چه د افغانستان د خلکو سرنوشت ټاکی، دا د افغانستان خلک دی چه آرمانونه یی

(از ص ۳)

ما که درین جهاد مقدس سرشار از عشق آتشین خدمت به خلق و وطن هستیم معتقدیم که مبارزه ما علیه مرتجعین و مستبدین و تمام منحرفین راست و «چپ» به تسلیم طلبان و وطنه چینی سیاسی (سی، ای، ای - سازمان مرکزی جاسوسی امریکا) برحق است و این گروه‌های اقلیت ظالم و باطل نیستند که سرنوشت افغانستان را تعیین می‌کنند، بلکه این خلق افغانستان است که آرمان‌هایش کبیر، آینده‌اش درخشان و پرچم پر افتخار آن علی رغم تفتین و دسایس پرکین دشمنان ما برافراشته است.

سر بلند بار پرچم وحدت کشور و همبستگی تمام خلق افغانستان! سرنگون باد استبداد، ارتجاع و امپریالیزم! درود پرشور و آتشین به خاطره تابناک شهیدان راه آزادی، به تمام خلق‌های قهرمان که در راه آزادی، استقلال ملی دموکراسی، ترقی و صلح قهرمانانه می‌رزمند!

به پیش در راه افغانستان نوین، در تحت پرچم ظفرنمون خلق افغانستان، در تحت درفش اندیشه‌های پیشرو عصر ما!

پیروزی از آن ماست، از آن خلق افغانستان است!

«جهان آزاد» از فردرایت «اتحادیه کارتون‌های امریکا»

د طوفان بچی

څه له می را بولی سیل د گلو ته

زه خو چیری نه یم د باغوان بچی

ما د توفانو څپو ته واچوئی

غواری توفانونه د توفان بچی

نشی په قفس کی پاتی دی نشی

دغه الوتونکی د آسمان بچی

تالنده چه غږ کری دی مستی کوی

دا د ترږ میو د باران بچی

شرنگ د زولنو د ژوند سندر ده

نازی په څنځیر کی د زندان بچی

سر به یی کوز نشی سرکشانو ته

خان ته که څوځ وایی د افغان بچی

(سپنتا)

عقب ماندگی کشور به زبان ارقام که از قرون متوالی دامن گیر آن است

نیکولما قبلاً در صفحات پرچم حقایق و ارقام فراوانی در زمینه عقب ماندگی اقتصادی و فرهنگی کشور ارائه کرده‌ایم. درین شماره و شماره‌های بعدی ارقامی را از آخرین نشریه احصائیوی کشور (پیشرفت پلان و تحلیل اوضاع اقتصادی سال ۱۳۴۷) استخراج و پیرامون آن‌ها حقایق مختصری را تقدیم می‌نماییم تا هموطنان ما قضاوت نمایند بی‌عدالتی اجتماعی در جامعه و عقب ماندگی کشور که ما بر آن تأکید می‌نماییم تا کدام سرحد است.

قابل تذکر میدانیم ارقام رسمی حکومت افغانستان نه صحیح‌اند و نه دقیق این ارقام بیشتر بر روی تخمین و قیاس استوار می‌باشند، ولی ناگزیر باید آن‌ها را پایه استدلال و استنتاج قرار داد. با وصف اینکه در تخمینات احصائیوی رسمی تمایل به فزون نشان دادن آن‌ها مشهود می‌باشد، با آن‌هم می‌توان با ارائه آن‌ها وضع فوق‌العاده رفتار حیات اقتصادی و اجتماعی خلق افغانستان را به‌رستی مشاهده کرد.

این ارقام شرم آور گواه تردید ناپذیر بر عقب ماندگی و ناکامی سیستم اقتصادی - اجتماعی کنونی افغانستان و پاسخ هر نوع تبلیغات و گزاف گویی‌های تبلیغاتی‌های سرکاری است.

شفاخانه‌ها و تسهیلات صحی در افغانستان!

ولایت لغمان:	در ۲۷ ولایت افغانستان
نفوس: ۲۲۲۵۳۱	(به‌استثنای کابل): ۳۵ شفاخانه، ۷۶
شفاخانه: ۱	داکتر، ۹۳۰ بستر، ۱۱ لابراتوار،
دوکتور: ۱	۱۱ اکسریز،
بستر: ۱۰	نفوس ۲۷ ولایت افغانستان (به
لابراتوار: هیچ	شمول کوچی‌ها و به‌استثنای شهر
اکسریز: هیچ	کابل): نفر ۱۶۲۲۱۹۸۲ (در
ولایت فاریاب:	سال ۱۳۴۸)
نفوس: ۴۲۴۷۱۰	یعنی: برای هر ولایت بطور
شفاخانه: ۲	متوسط ۲ شفاخانه. برای هر ۲۱۴
دوکتور: ۳	هزار نفر يك داکتر و برای هر ۱۷
لابراتوار: ۱	هزار نفر يك بستر. در برابر هر
اکسریز: ۱	۱۴۰۰۰۰ نفر يك لابراتوار و یک
ولایت بدخشان:	اکسریز وجود دارد.
نفوس: ۳۴۴۴۹۵	بطور نمونه وضع چند ولایت را
شفاخانه: ۱	درین زمینه در نظر می‌گیریم:
دوکتور: ۲	ولایت بامیان:
بستر: ۲۰	نفوس: ۳۴۶۰۱۷
لابراتوار: هیچ	شفاخانه: ۱
اکسریز: هیچ	دوکتور: ۱
ارقام فوق آن‌قدر گویا است که	بستر: ۱۵
ضرورت به تبصره ندارد، ولی با قید	لابراتوار: هیچ
این مطلب که از شفاخانه، دوکتور،	اکسریز: هیچ
بستر، لابراتوار و اکسریز فقط اسمی	ولایت فراه:
موجود است و در واقعیت وضع از	نفوس: ۳۱۴۲۹۷
لحاظ پرسونل، وسایل و تجهیزات	شفاخانه: ۱
بدر و ابتدائی تر از آنست که بتوان	دوکتور: ۲
تصور کرد.	بستر: ۱۵
یادداشت: افغانستان کانون	لابراتوار: ۱
بیماری‌های گوناگون است و فیصدی	اکسریز: ۱
بیشتر مردم مبتلا به این بیماری‌ها؛ و	
اما «تسهیلات صحی»؟؟	

اهالی خیر خانه مینه از دست مهمان‌های

ناخوانده به ستوه آمده‌اند!

اهالی خیرخانه مینه علاوه بر مشکلات بعد مسافه تا شهر و مشکلاتی از قبیل قلت آب آشامیدنی، عدم نظم و ترتیب بس‌ها، عدم امکانات استفاده از برق، افزونی غیر عادلانه تکس کیبل برق و غیره، اخیراً آرامش خویش را از طرف شب نیز از دست داده‌اند؛ زیرا دسته‌های مختلف دزدان با استفاده از موقعیت منطقه و عدم وجود پولیس و افراد امنیتی، راحتی و امنیتی خانواده‌ها را برهم می‌زنند.

(عبدالحکیم از خیرخانه مینه)